

UZASADNIENIE

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. D. (1) w dniu 25 sierpnia 2013 r. około godz. 18-tej spożywał w grupie osób alkohol na terenie parkingu przy ul. (...) w B.. W trakcie picia alkoholu doszło pomiędzy nim a jednym z uczestników R. S. do różnicy zdań, gdyż oskarżony zaczął wyzywać wulgarnymi i obraźliwymi słowami obecną tam M. C., w której obronie R. S. stanął, po czym K. D. (1) podszedł do R. S. i uderzył go pięścią w twarz. K. S. po tym uderzeniu przewrócił się na plecy. Wówczas oskarżony wyciągnął mu z kieszeni spodni telefon komórkowy marki S. (...) N. V. G. nr (...) o wartości 300 zł i zabrał go w celu przywłaszczenia. Po dokonanych rozboju oskarżony oddalił się z tego miejsca zdarzenia. Oddalił się wówczas stamtąd obecny tam także jego krewny J. O..

K. S. zgłosił ustnie na Policji to zdarzenie, ale ponieważ był nietrzeźwy, zawiadomienie do protokołu przyjęto od niego w dniu 27 sierpnia 2013 r.

Przedmioty telefon następnego dnia po zdarzeniu K. D. (1) przyniósł do swego wujka J. O. bez baterii, karty SIM i karty pamięci, a ten następnie w dniu 29 sierpnia 2013 r. przekazał go w takim stanie Policji.

K. S. odebrał z Policji przedmiotowy telefon.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1) – k. 18, 29-30, 57, 68-69, 70, 100, 156, 195

zeznania świadka R. S. – k. 4-5, 70

zeznania świadka M. C. – k. 9, 73-74

zeznania świadka J. O. – k. 10, 68

zeznania świadka A. M. – k. 63

protokół użycia alkosensora – k. 2

aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k. 7

protokół zatrzymania rzeczy – k. 21

pokwitowanie – k. 72

Wcześniej, bo w dniu 6 sierpnia 2013 r. około godz. 15.20 na ul. (...) w B. oskarżony K. D. (1) przywłaszczył sobie znaleziony telefon komórkowy marki N. (...) A. R. (...) o nr (...) wraz z kartą SIM sieci P. wartości co najmniej 320 zł i nie większej niż 400 zł. Oskarżony po znalezieniu tego telefonu zastawił go w lombardzie przy ul. (...) w B., gdzie zabezpieczyła go Policja.

Telefon ten w dniu 6 sierpnia 2013 r. zagubiła w okolicy ul. (...) A. R..

Zatrzymany telefon Policja w dniu 08 sierpnia 2013 r. zwróciła pokrzywdzonej A. R..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1) – k. 47, 57, 100

zeznania świadka A. R. – k. 34

druk umowy lombardowej – k. 43

karta gwarancyjna telefonu – k. 37

protokół zatrzymania rzeczy z dnia 08.08.2013 r. – k. 39-41

pokwitowanie – k. 48

pismo M. W. S. P. z dnia 28.11.2013 r. dot. wartości telefonu N. (...) (...) na dzień 06.08.2013 r. – k. 185

Oskarżony został zatrzymany w dniu 28.08.2013 r., a następnie tymczasowo aresztowany w sprawie. W trakcie tymczasowego aresztowania w dniu 21.10.2013 r. wprowadzono mu do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczone w innych sprawach.

Dowód:

Protokół zatrzymania – k. 29

Zapisek urzędowy z dnia 19.11.2013 r. dot. ustaleń w Dziale Ewidencji ZK w B. – k. 162

Oskarżony K. D. (1) urodził się w dniu (...) Ma wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu, kawaler, bezdzietny. Aktualnie odbywa kary pozbawienia wolności orzeczone w innych sprawach. Na wolności nigdzie nie pracował na stałe, był zarejestrowany jako bezrobotny, bez prawa do zasiłku. Nie posiada majątku większej wartości.

W przeszłości był wielokrotnie karany sędownie, w tym w okresie od 03.06.2005 r. do 12.03.2006 r., w dniu 23.03.2006 r., od 15.05.2006 r. do 12.09.2006 r., od 22.01.2007 r. do 26.03.2007 r. i od 26.06.2009 r. do 26.02.2012 r. odbył karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w O. z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...) obejmującą jednostkową karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo rozboju i umyślne przestępstwo przeciwko zdrowiu z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w O.z dnia 11.09.2006 r., sygn. akt(...), i jednostkową karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 91 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 10.10.2006 r., sygn. akt (...), oraz w okresie od 21.11.2006 r. do 22.01.2007 r., od 17.07.2007 r. do 17.03.2008 r. i od 26.02.2012 r. do 06.06.2012 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, odbył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w O. z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...), obejmującą m.in. jednostkową karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 28.06.2007 r., sygn. akt (...)

dowód:

dane osobowe podane przez oskarżonego k. 156

policyjna notatka o osobie – k. 91

karta karna – k. 84-86, 187-189

odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w O.z dnia 29.02.2008 r., sygn. akt (...)wraz z postanowieniem o jego sprostowaniu i rozstrzygnięciu wątpliwości, co do wykonania orzeczenia – k. 76-80

odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w O.z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...)– k. 81-83

informacja z Sądu Okręgowego w O. o okresach odbytych przez skazanego K. D. kar pozbawienia wolności z wyroku łącznego Sądu Okręgowego w O. w sprawie o sygn. akt (...)– k. 205

Oskarżony K. D. (1), jako podejrzany w postępowaniu przygotowawczym, przyznał się do przywłaszczenia znalezionej telefonu komórkowego oraz do uderzenia pięścią w twarz R. S., natomiast zaprzeczył temu, aby miał mu ukraść telefon. Zaprzeczył także, aby jakiś telefon przekazał następnie swemu krewnemu J. O.. W dalszych wyjaśnieniach potwierdził jednak tę okoliczność. W trakcie przeprowadzanych konfrontacji twierdził, że telefon należący do pokrzywdzonego otrzymał od jednego z uczestników libacji, który pomagał pokrzywdzonemu wstać z ziemi.

Na rozprawie przyznał się w całości do popełnienia obu zarzucanych mu czynów i odmówił składania bliższych wyjaśnień, a jedynie, przyznając się do tego, że zabrał telefon R. S. w celu przywłaszczenia po tym jako go uderzył w twarz, wskazał, że odmiennie wyjaśnienia złożył w tym zakresie w postępowaniu przygotowawczym, bo potem chciał oddać ten telefon pokrzywdzonemu.

Jednocześnie oskarżony na pierwszym terminie rozprawy złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kary za pierwszy czyn z aktu oskarżenia kary 3 lat pozbawienia wolności, za czyn z pkt. drugiego aktu oskarżenia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, który to wniosek ostatecznie nie został przez Sąd uwzględniony, albowiem, zdaniem Sądu, zachodziły w sprawie wątpliwości, co do prawidłowości kwalifikacji prawnej zarzucanych oskarżonemu w akcie oskarżenia czynów, m.in. w związku z ostatnią zmianą przepisów kpk i k.w. dot. granicznej wartości mienia pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem.

Sąd zważył, co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie potwierdziła, co do zasady, zarzuty oskarżenia, to jest winę i sprawstwo oskarżonego, co do popełnienia obu zarzucanych mu czynów z tą zasadniczą zmianą, że odnośnie przestępstwa art. 284 § 3 kk to z dniem 9 listopada 2013 r. uległy zmianie przepisy kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń m.in. w zakresie kwoty granicznej między przestępstwem i wykroczeniem, która od tej zmiany w 2013 r. wynosiła 400 zł. Dlatego przyjęto tutaj wykroczenie 119 § 1 kw i tym samym odpadła związana z przestępstwem kwalifikowana recydywa specjalna zwykła z art. 64 § 1 kk. Odnośnie zaś przestępstwa rozboju z art. 280 § 1 kk, to zmiana dotyczyła jedynie opisu przyjętej recydywy z art. 64 § 2 kk, którą odniesiono do rzeczywiście odbytych przez oskarżonego kar pozbawienia wolności z wyroku łącznego Sądu Okręgowego w O. z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...), uznając, że wskazanie przez oskarżyciela w akcie oskarżenia wyroku łącznego Sądu Okręgowego w O.z dnia 29.02.2008 r., sygn. akt (...), było nieprawidłowe, gdyż przestępstwa nim objęte nie kwalifikowały się do przyjęcia recydywy z art. 64 § 2 kk ze względu na brak wcześniejszego skazania w ramach tych przestępstw z art. 64 § 1 kk.

Ustalając stan faktyczny odnośnie przestępstwa rozboju, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonego R. S., które były jednoznaczne, stanowcze i konsekwentne i znalazły potwierdzenie w innych dowodach, a w szczególności w zeznaniach M. C.. Pośrednio potwierdzały je także zeznania świadka A. M., który twierdził, że po uderzeniu oskarżony zabrał pokrzywdzonemu telefon, który wypadł z kieszeni pokrzywdzonego. W tym zakresie znacznie bardziej prawdopodobna jest wersja pokrzywdzonego i M. C., którzy zgodnie twierdzili, iż oskarżony po uderzeniu zabrał ten telefon z kieszeni pokrzywdzonego. Świadek A. M. nie chciał najwyraźniej zbyt obciążać oskarżonego. Z kolei świadek J. O., będący krewnym oskarżonego, jednoznacznie nie chciał zeznawać na niekorzyść oskarżonego twierdząc, że widział tylko jak oskarżony uderzył pokrzywdzonego z otwartej ręki w twarz, po czym świadek stamtąd się oddalił i nic więcej nie widział. Zeznał też, że następnego dnia oskarżony przyniósł mu do domu telefon należący do pokrzywdzonego, który świadek następnie przekazał Policji. Znamienne jest, że ten telefon był niekompletny, brakowało w nim baterii, karty SIM i karty pamięci. Potwierdza to protokół zatrzymania tej rzeczy.

Odnośnie powyższych dowodów, to zeznania pokrzywdzonego i M. C., co do tego, że oskarżony uderzył pokrzywdzonego z pięści w twarz potwierdziły wyjaśnienia samego oskarżonego składane już w postępowaniu przygotowawczym. Co istotniejsze jednak to to, oskarżony przed Sądem w całości przyznał się do tego zarzutu, a więc

także do zaboru wówczas pokrzywdzonemu przedmiotowego telefonu. To przyznanie tym samym tylko dodatkowo potwierdziło wiarygodność zeznań pokrzywdzonego i M. C..

Wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w postępowaniu przygotowawczym tylko częściowo dano wiarę, a mianowicie, że uderzył pokrzywdzonego z pięści w twarz, bo w pozostałym zakresie były one bardzo zmienne; oskarżony podawał różne wersje, co do tego telefonu, kto go zabrał i w jakich okolicznościach, początkowo nawet zaprzeczał, aby ten telefon przekazał następnie swojemu wujkowi. Te jego wyjaśnienia ewidentnie były nakierowane na to, aby uniknąć odpowiedzialności karnej za zarzucane mu przestępstwo rozboju, a linia obrony oskarżonego zmierzała tylko do tego, że sprowokowany uderzył pokrzywdzonego w twarz. Z tych względów tym wyjaśnieniom oskarżonego nie dano jednak wiary.

Przedłożona przez R. S. kopia umowy o świadczenie usług telefonicznych dodatkowo potwierdzała, że był właścicielem takiego telefonu, jaki oskarżony mu następnie zabrał.

W świetle powyższego można stwierdzić, że oskarżony K. D. (1) swoim umyślnym zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 25 sierpnia 2013 r. około godziny 18-stej na terenie parkingu przy ul. (...) w B., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, używając przemocy wobec R. S. w postaci uderzenia go pięścią w twarz, doprowadził go do stanu bezbronności, po czym zabrał mu w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) N. V. G. nr (...) o wartości 300 zł, działając tym samym na jego szkodę, wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa rozboju z art. 280 § 1 kk.

Nadto czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, o jakim mowa w art. 64 § 2 kk, albowiem dopuścił się go będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk i w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, a mianowicie w okresie od 03.06.2005 r. do 12.03.2006 r., w dniu 23.03.2006 r., od 15.05.2006 r. do 12.09.2006 r., od 22.01.2007 r. do 26.03.2007 r. i od 26.06.2009 r. do 26.02.2012 r. kary łącznej 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w O. z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...), obejmującej jednostkową karę 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo rozboju i umyślne przestępstwo przeciwko zdrowiu z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 11.09.2006 r., sygn. akt (...), i jednostkową karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 91 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 10.10.2006 r., sygn. akt (...), oraz w okresie od 21.11.2006 r. do 22.01.2007 r., od 17.07.2007 r. do 17.03.2008 r. i od 26.02.2012 r. do 06.06.2012 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony, kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w O. z dnia 27.10.2008 r., sygn. akt (...), obejmującej m.in. jednostkową karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 28.06.2007 r., sygn. akt(...).

Odnośnie drugiego z zarzucanych czynów Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej A. R., która wskazała okoliczności zagubienia swego telefonu, i wyjaśnieniach oskarżonego, który od samego początku przyznawał się do tego zarzutu. A. R. przedłożyła też kartę gwarancyjną tego telefonu. Z kolei protokół zatrzymania rzeczy w lombardzie wraz z drukiem umowy wskazywał że zastawił go tam następnie oskarżony. Wszystkie te dowody wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały. Jedyną wątpliwość dotyczyła wartości tego telefonu, która była graniczna po zmianie przepisów dla przyjęcia przestępstwa lub wykroczenia, w związku czym uzyskano dodatkową informację z punktu zajmującego się sprzedażą akcesoriów telefonicznych, którego właściciel wskazał, że w dacie czynu wartość takiego telefonu używanego wynosiła 320 zł. Mając zaś na uwadze wartość podaną przez pokrzywdzoną, Sąd przyjął tę wartość jaką mieszcząca się w granicach między 320 zł a 400 zł, co pozwalało na wydanie stanowczego rozstrzygnięcia w sprawie.

W świetle powyższego można stwierdzić, że oskarżony K. D. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 6 sierpnia 2013 r. około godziny 15:20 na ul. (...) w B. woj. (...), przywłaszczył sobie znaleziony telefon komórkowy marki

N. (...) A. R.(...)o nr (...) wraz z kartą SIM sieci P. wartości co najmniej 320 zł i nie większej niż 400 zł, stanowiący własność A. R., wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Wymierzona oskarżonemu za przypisane przestępstwo kara pozbawienia wolności nie przekracza stopnia jego zawinienia i odpowiada społecznej szkodliwości tego czynu, przy czym miano tu na uwadze motyw działania oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sposób działania oskarżonego, stopień dolegliwości dla pokrzywdzonego oraz rodzaj i wartość zabranego mienia. Należy też zważyć, że przestępstwo z art. 280 § 1 kk jest poważnym czynem, już z samej swej istoty o dużej szkodliwości społecznej, zagrożone karą od 2 do 12 lat pozbawienia wolności. Okolicznościami obciążającymi oskarżonego przy wymiarze kary były jego dotychczasowa karalność i popełnienie tego czynu w warunkach kwalifikowanej recydywy.

Z uwagi też na tę dotychczasową karalność oskarżonego i działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk, tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności w takim wymiarze może, zdaniem Sądu, osiągnąć wobec oskarżonego należyty skutek wychowawczy i zapobiegawczy, brak bowiem aktualnie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Tylko kara w takiej wysokości, jak orzeczona, może w takim stopniu wpłynąć na oskarżonego, że w przyszłości nie wkroczy on ponownie na drogę przestępstwa. Zakres dotychczasowej karalności oskarżonego i charakter popełnionego czynu oraz okoliczności jego popełnienia wskazują, że kara musi mieć charakter odstrasżający, aby zapobiec ponownemu wkroczeniu przez oskarżonego na drogę przestępstwa i aby mogła odnieść należyty skutek wychowawczy, jak również, aby w należyty sposób kształtowała świadomość prawną społeczeństwa, w tym społeczności lokalnej miasta B..

Tak orzeczona kara będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości w zakresie prewencji ogólnej, natomiast indywidualnie wobec oskarżonego pozwoli na zrozumienie nagannego postępowania i uniknięcie podobnych czynów w przyszłości.

Także wymierzona oskarżonemu za wykroczenie kara aresztu nie przekracza stopnia zawinienia oskarżonego i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Sąd miał tu na uwadze okoliczności popełnienia tego wykroczenia, postać zamiaru oskarżonego (zamiar bezpośredni), sposób jego działania, rodzaj i wartość przywłaszczonej cudzej rzeczy. Okolicznością obciążającą była dotychczasowa karalność oskarżonego za przestępstwa, w tym o podobnym charakterze.

Wykroczenie z art. 119 § 1 kw jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny, przy czym kara aresztu po myśli art. 19 kw trwa najkrócej 5 dni, a najdłużej 30 dni.

Mając na uwadze powyższe, w tym okoliczności popełnienia przez oskarżonego tego czynu związane z oddaniem telefonu od razu po znalezieniu do lombardu i zakres dotychczasowej karalności oskarżonego, który uniknął w tym wypadku odpowiedzialności za przestępstwo z art. 284 § 3 kk i to w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk wyłącznie dlatego, że zmianie uległy przepisy, należało uznać, że tylko kara aresztu i to w takim wymiarze, jak orzeczona, może wyrzucić należyty skutek wychowawczy i zapobiegawczy wobec oskarżonego, a także osiągnie cele ogólnoprewencyjne.

Kary za przestępstwa i wykroczenia nie podlegają łączeniu, co oznacza, że będą podlegały odrębnemu wykonaniu.

Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w oparciu o powołany przepis prawa, zaliczono oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie do dnia wprowadzenia mu do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w innej sprawie.

Na rzecz obrońcy zasądzono od Skarbu Państwa wynagrodzenie według obowiązujących stawek za niezapłaconą mu dotychczas obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu sądowym.

Wobec aktualnie trudnej sytuacji osobistej i materialnej oskarżonego, który przebywa w zakładzie karnym i nie ma stałej pracy ani majątku większej wartości, zwolniono go w całości od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, którymi w zakresie wydatków obciążono Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w dyspozytywnej części wyroku.